

Já neumím

Jaromír Nohavica

1. Já neumím psát velkou poezii,
daktylský hexametr není můj svět,
mám jeden starý svetr, v kterém žiji
už moc let.
2. Pan Havlíček, než umřel na souchotě,
učil mne velkou českou abecedu,
a tak se poflakuju po životě,
jak dovedu.
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
sám sebe povoluju, sám sebe zakazuju,
ničeho nelituju, -ju, -ju, -ju ...
3. Jsem voják, který nemá ani frčku,
vojín, co běží vždycky v první řadě,
chrání mě jenom úzký kmínek smrčku
v kanonádě.
4. S četaři absolventy hraju pokra,
ale když přijde na lámání chleba,
je jejich obuv suchá, moje mokrá,
jak je třeba.
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
sám sebe zakazuju, povoluju, nelituju, -ju, -ju, -ju ...